
Un missatge
IMPORTANT
NIT de
REIS 2022



Un missatge imPORTAnt.

Nit de Reis 2022

A totes les nenes i tots els nens. En especial,
a aquelles i aquells que us heu fet grans i
manteniu viva la il·lusió i la màgia.

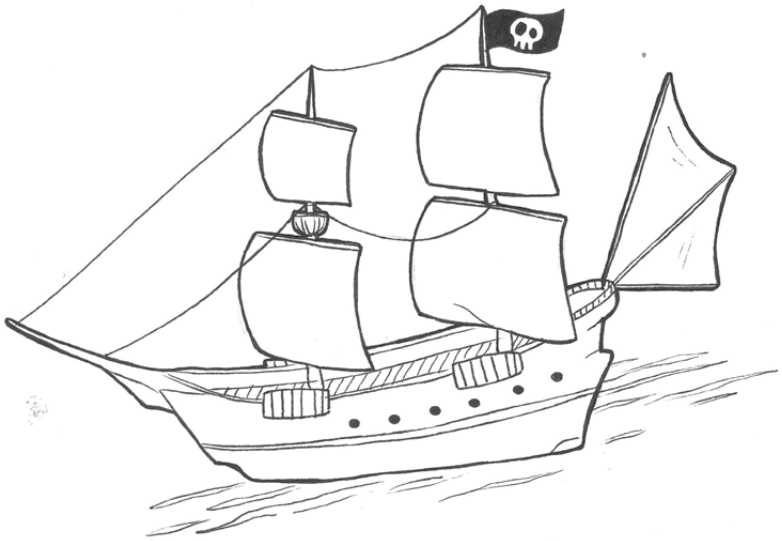
Vet aquí que una vegada,
quan Cornellà encara era
un poble, que...

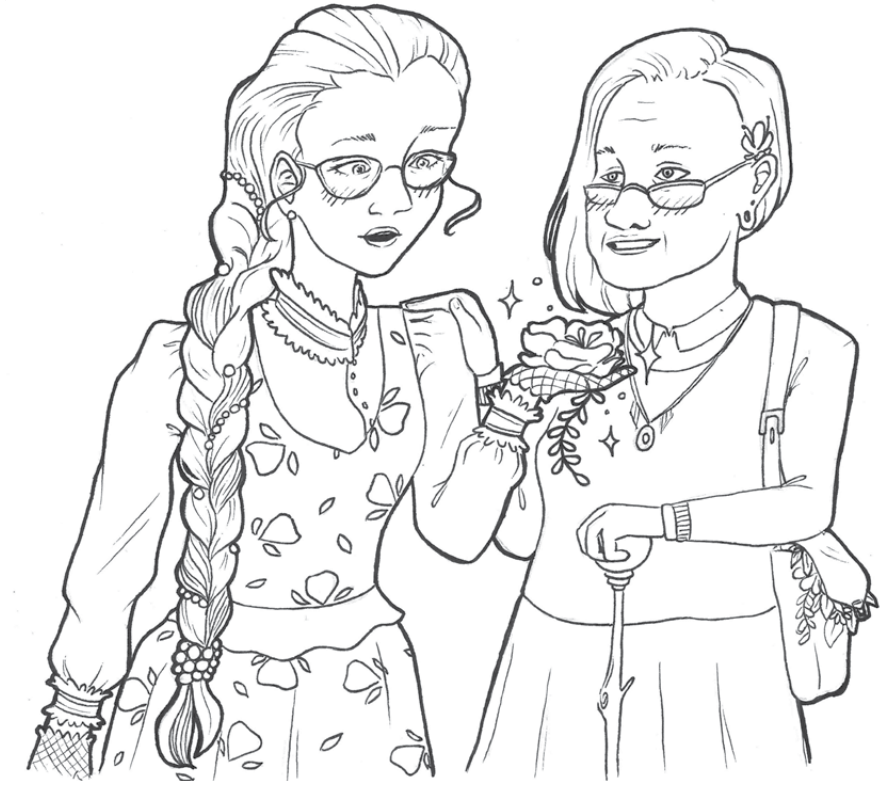
Si aquest fos un conte qualsevol
hauria de començar així,
però no ho és. Benvolgudes
amigues, soc jo, en Maginet.
Em poso en contacte amb
vosaltres perquè, un any més,
m'ajudeu a fer possible que la
Nit de Reis es pugui celebrar
a la nostra ciutat.

Deixeu-me que
us ho expliqui:



Com cada dijous, la fada Ondina havia de trobar-se amb la seva àvia. Ella és una dona sàvia i li ensenya els secrets que amaguen les plantes. Quan anaven cap al riu pel carrer Verge de Montserrat, de sobte van sentir una veu de noia que deia:

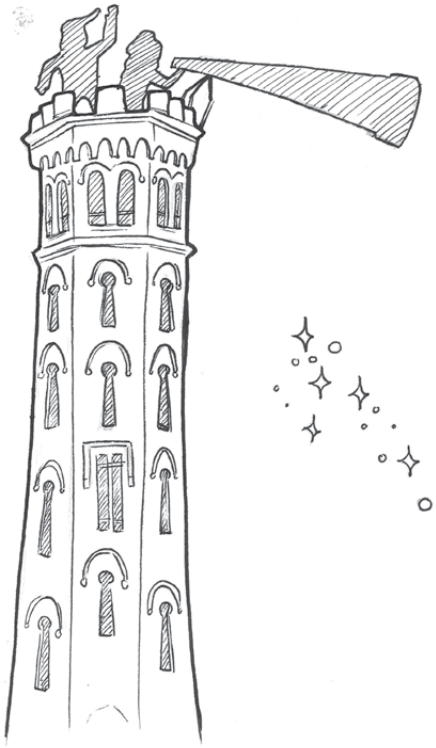




—Ja està! Ho he aconseguit! He tancat totes les portes dels passadissos màgics de la ciutat!

Aquest any, els Reis Mags de l'Orient no podran passejar per Cornellà!

Espantada, l'Ondina es va amagar al darrere d'uns matolls i va observar d'on venia aquella veu. No podia creure el que veia: un vaixell pirata! Però... què feia una piratessa al riu Llobregat?



L'Ondina no s'ho va pensar gens ni mica, es va fer invisible i, en un tres i no res, volant, ja era a la Torre de la Miranda.

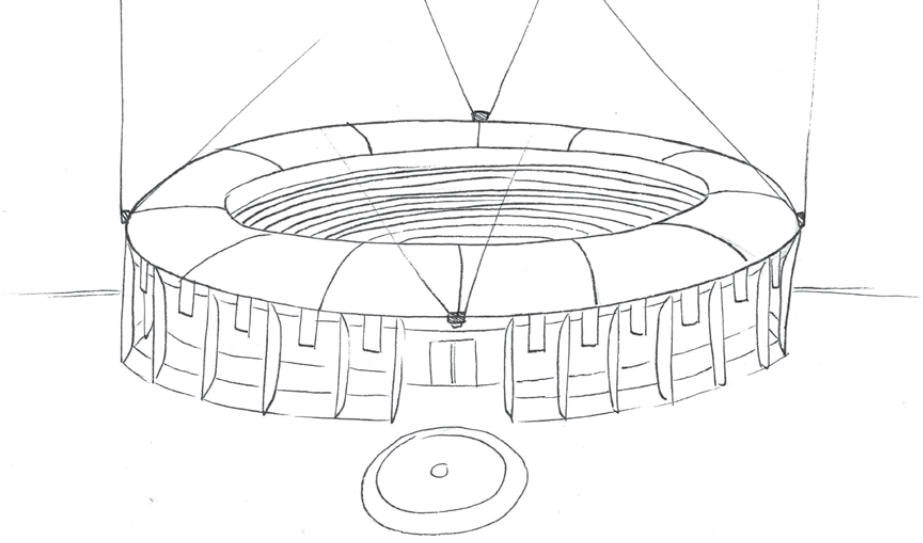
Allà, en Melquiades i en Bernadet estaven amb el telescopi. Però, què feien? Cap a on miraven?

—No, home, no! A ell no! Al del costat, que està sol, que no ho veus? A l'esquerra, a l'esquerra! — deia en Melquiades.

—Deixa'm veure — li va dir en Bernadet, tot apartant-lo — Sí... sí... molt bé, molt bé, així, corre, corre, però... xuta!

—Melquíades, Bernadet, que bé que us trobo aquí! — va dir l'Ondina.

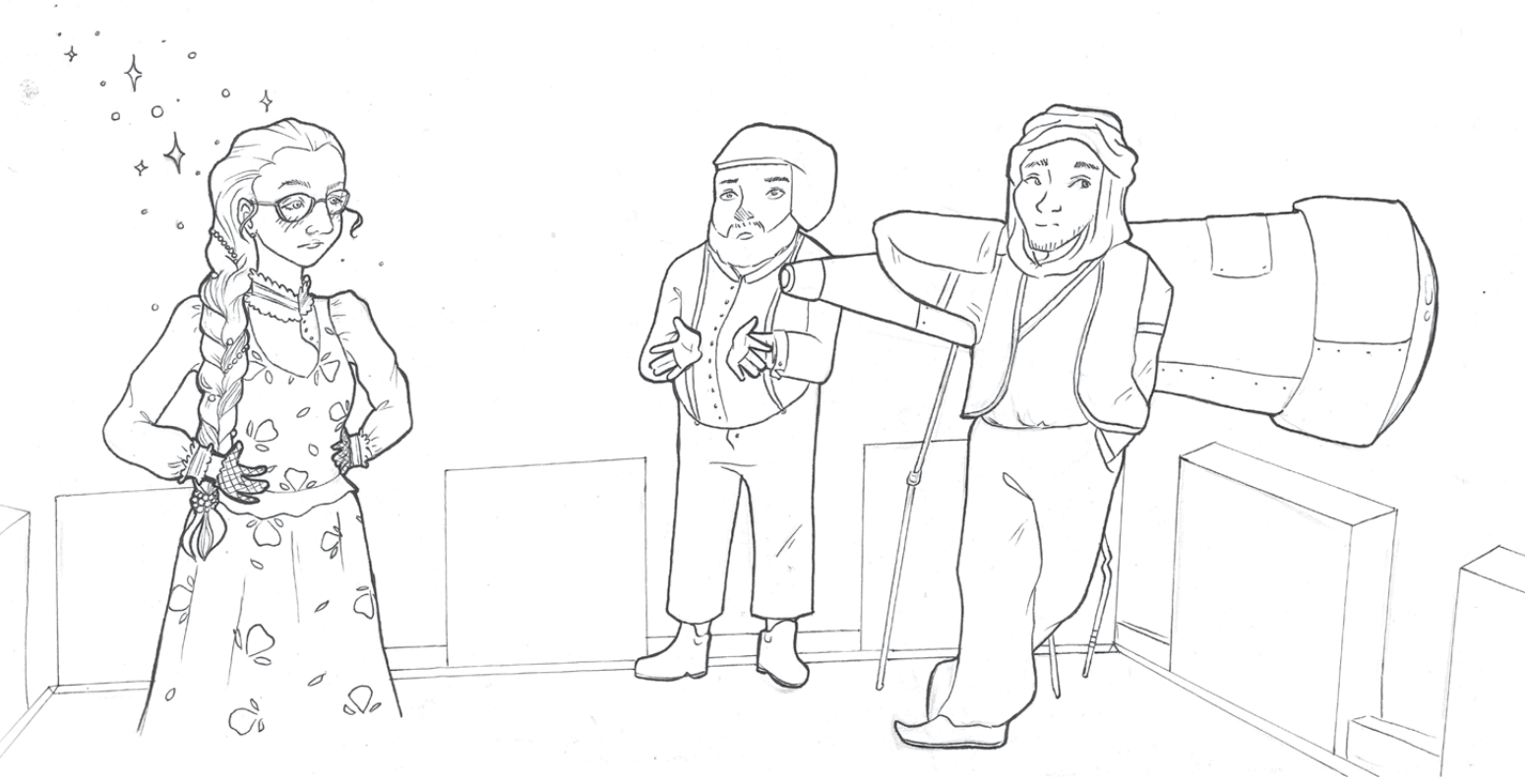
—Noooo, nooo home, no, com vols... ... com vols que xuti l'estel del caçador? — va dir en Melquiades, intentant dissimular.



—Caram... no sabia que els estels estiguessin tan avall! — l'Ondina els seguia el joc, però bé sabia que no eren els estels, el que miraven.

—Oix, oix, que despistats! Però si hem descol·locat el telescopi! Aaahh, mira, mira Bernadet... era un cotxe! — va dir en Melquiades fent que fos en Bernadet qui donés l'explicació, perquè ell no sabia com dissimular.

En Bernadet, però, va respondre ràpidament: —Avui és nit de partit i ja sabem com es col·lapsa la ciutat amb els llums dels cotxes. Ens fem grans, Melquiades. Hem d'anar a fer-nos una revisió de la vista. Quina badada, mare meva... quina badada...



—Au va, no sigueu gripaus, que sé perfectament que esteu mirant el partit que es juga al camp, ja sabeu que a mi també m'agrada mirar-me'l — va dir l'Ondina mentre els apartava del telescopi. — Escolteu-me, tenim un greu problema. Algú ha tancat totes les portes dels passadissos secrets!

—Impossible bonica fada, en Bernadet ha fet la seva ronda diària. Les portes estan revisades per a l'arribada de Ses Majestats. Tot, està en ordre!

—Jo? No pas! Però si avui et tocava a tu, Melquíades!



Els nostres amics van posar els ulls com taronges. Espantats, van baixar corrents els esglaons de la Torre de la Miranda, a la base de la qual hi ha un dels secrets més ben guardats de la ciutat: una porta màgica! Només es fa servir durant la Nit de Reis.

Aquesta porta va a parar a diferents passadissos secrets. Ses Majestats els fan servir per repartir els regals i poder anar d'un barri a l'altre sense ser vistos pel carrer.

Quan hi van arribar es van adonar que sí, LES PORTES ESTAVEN TANCADES!

—Només en Maginet sap com obrir-les! Anem a la seva habitació a consultar el Gran Llibre, segur que allà hi trobarem la resposta, ho solucionem i en Maginet mai no sabrà el que ha passat... i tot solucionat — va dir en Melquíades.



Tots tres van pujar a la meva habitació. Jo dormia, ja sabeu que en aquestes dates estic molt cansat. L'Ondina vigilava que no em despertés i aprofitava el so de cada ronc per moure coses.

Però en Bernadet, dels nervis, va fer caure tots els pots i potingues que tenia damunt la meva taula.

Tot espantat em vaig despertar. En veure'ls tots tres allà, de seguida em va pujar la mosca al nas. Quan van veure la meva cara no van trigar a explicar-me què havia passat.



—Mare meva això sí que és greu, però sobretot que no ho sàpiga en Gaspar, tant com li agrada tenir-ho tot a temps, es posaria molt nerviós — vaig dir —. Pel que em dius, Ondina, jo ja sé de qui es tracta. No és l'últim pirata que navega pel Llobregat, sinó la NIOBE.

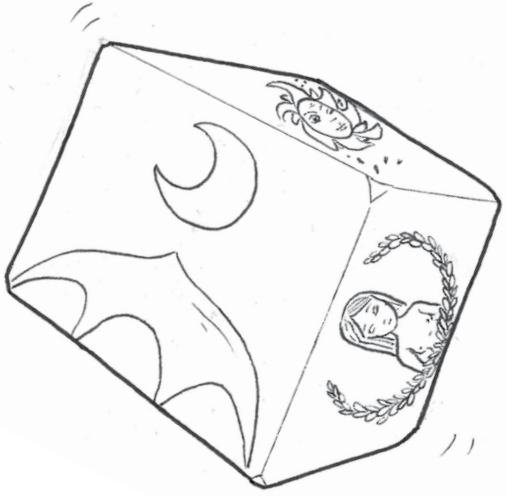
—Ella? — van dir tots tres sorpresos.

Deixeu-me que us ensenyi una cosa, els més petits no els deveu haver vist mai i els més grans potser us n'heu oblidat. És el tresor de la ciutat. Ep! no mireu, que els tinc amagats!









Ara sí, mireu, els recordeu?
Aquests són els DAUS MÀGICS. Poden fer realitat qualsevol desig. Només amb ells podrem obrir les portes de la ciutat.

Fa uns trenta-cinc anys que la Niobe va venir a veure'm al meu laboratori. Era una noia espavilada, amb ganes de saber i molt llesta. Em va demanar que fos el seu mestre. Volia aprendre de llibres i estels per fer beuratges i elixirs. Jo no m'hi vaig poder negar i vam aprendre molt l'un de l'altre.

Fins que, després de moltes llunes, vaig descobrir quin era el seu veritable interès: tenir poder i, sobretot, quedar-se amb els daus.



Jo m'havia refiat de la seva bondat, però, en el fons, l'avarícia i l'afany de voler ser la millor van poder amb ella. Una nit, em va adormir amb un encanteri, em va robar els daus i va marxar corrents.

Per sort, els va perdre pel camí. Uns nens van recuperar els daus a prop del riu i em van poder despertar de l'encanteri. Aquell dia la Niobe va prometre tornar per espatllar la Nit de Reis. Hi ha qui diu que l'ha vista navegant pel Llobregat durant aquests anys fent-se passar per piratessa.

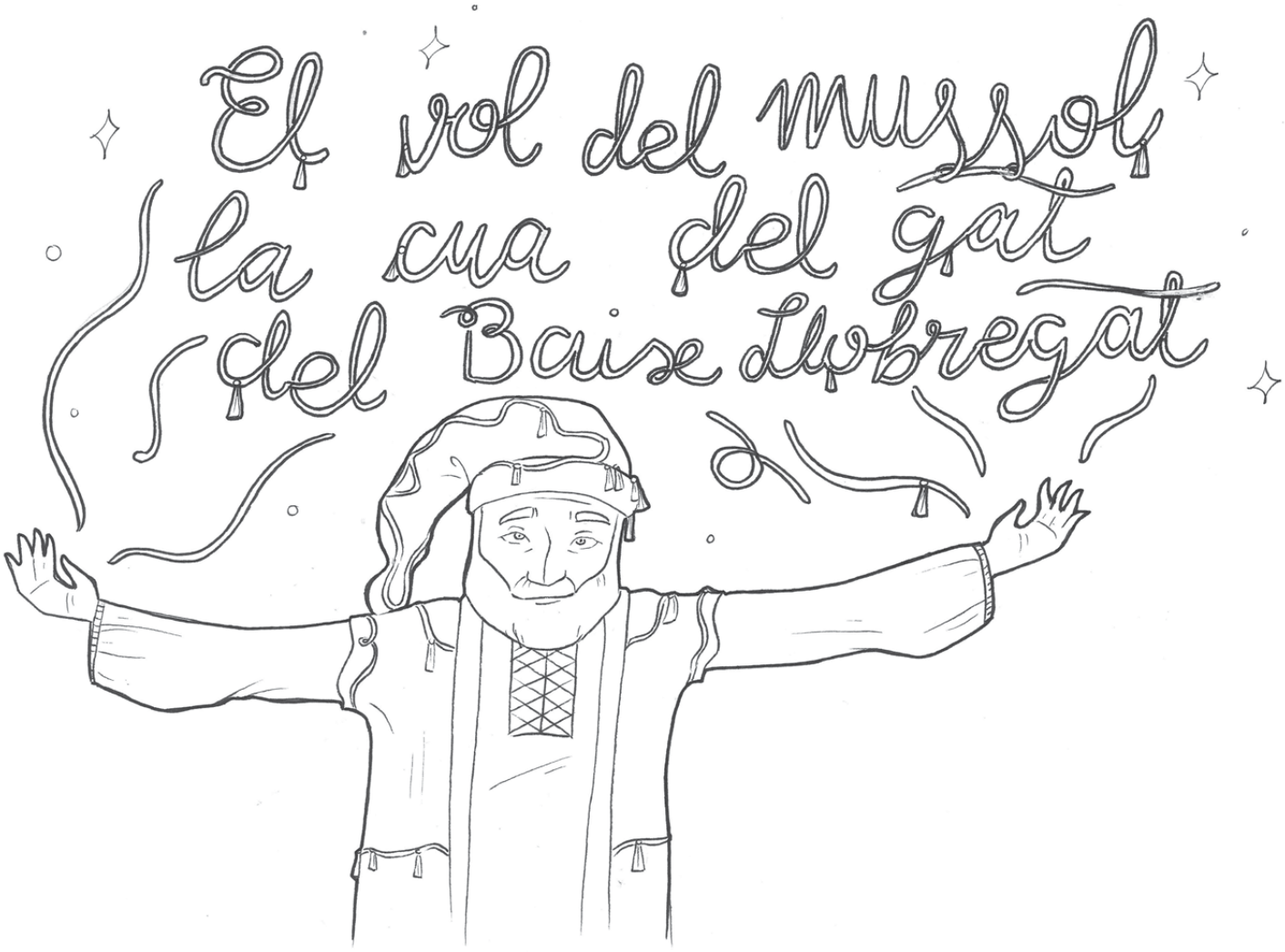


Quan vaig recuperar els daus, espantat pel seu poder i amb por que algú en pogués fer un mal ús, els vaig amagar. Em vaig prendre un elixir per oblidar les paraules màgiques que els posen en funcionament.

Malauradament, només aquests daus poden obrir les portes dels passadissos, és per això que em poso en contacte amb vosaltres. Estimades nenes, estimats nens de Cornellà, és igual l'edat que tingueu, necessito la vostra ajuda per recordar aquestes TRES PARAULES, perquè només amb elles i amb la vostra màgia ho podrem aconseguir.

Sabeu quines són les paraules màgiques que més estimem a Cornellà?





Tots sabem que són les paraules que fem servir perquè Ses Majestats els Reis de l'Orient arribin a Cornellà. Però no són unes paraules triades a l'atzar. Les vaig començar a utilitzar quan vaig deixar de fer servir els daus. Cada frase m'havia d'ajudar a recordar les paraules que activen els tres daus. Tres frases, tres paraules màgiques, tres daus.

Però per més que hi penso, no aconsegueixo recordar-me'n.
Per sort, vaig crear un seguit d'enigmes. En la seva solució
hi ha la clau. Però soc gran i la memòria em falla,
em cal el vostre enginy per resoldre'ls. M'ajudeu?
Us donaré una pista: les paraules són màgiques, no cal
que tinguin un sentit, ja us dic que no us sonaran de res.

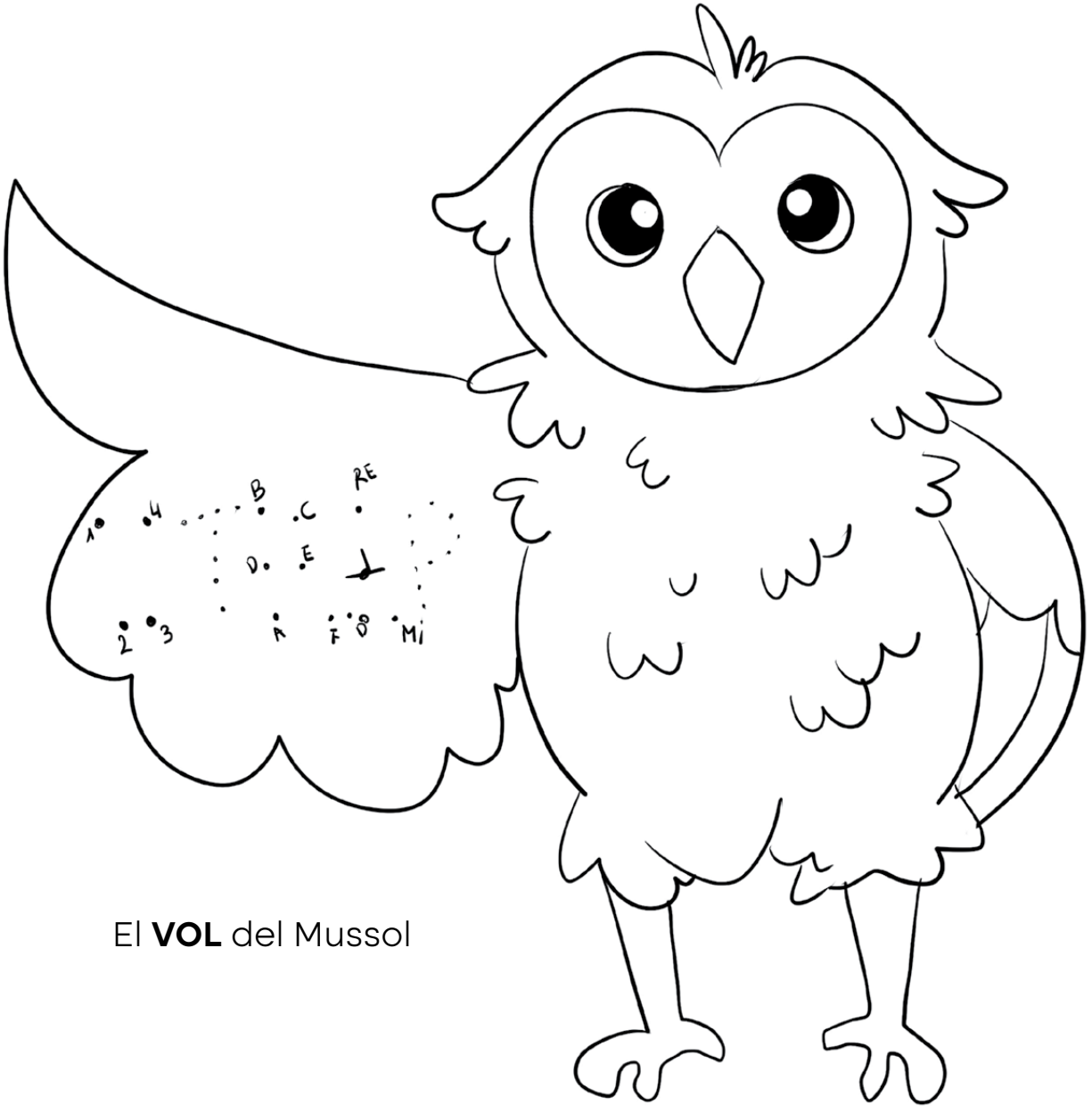
Ara, depenent de l'edat que tinguis, ves a
la pàgina que et correspongui. Quan acabis
ens veiem a l'última pàgina del conte.



Fins als 6 anys ves a la pàg. 18
(propostes enigmes de P3 a P5)

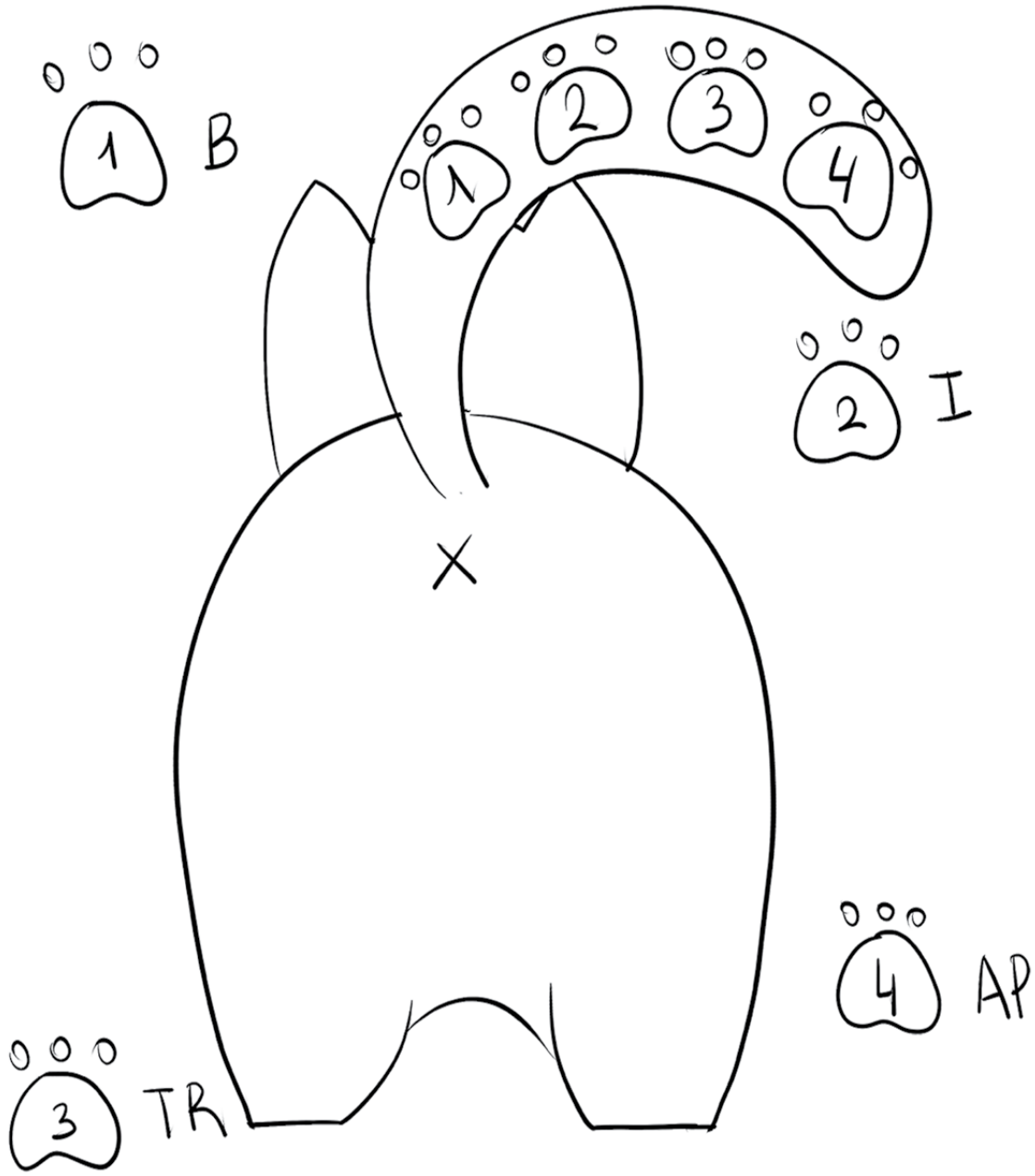
Entre 6 i 9 anys ves a la pàg. 20
(propostes enigmes de 1r a 3r)

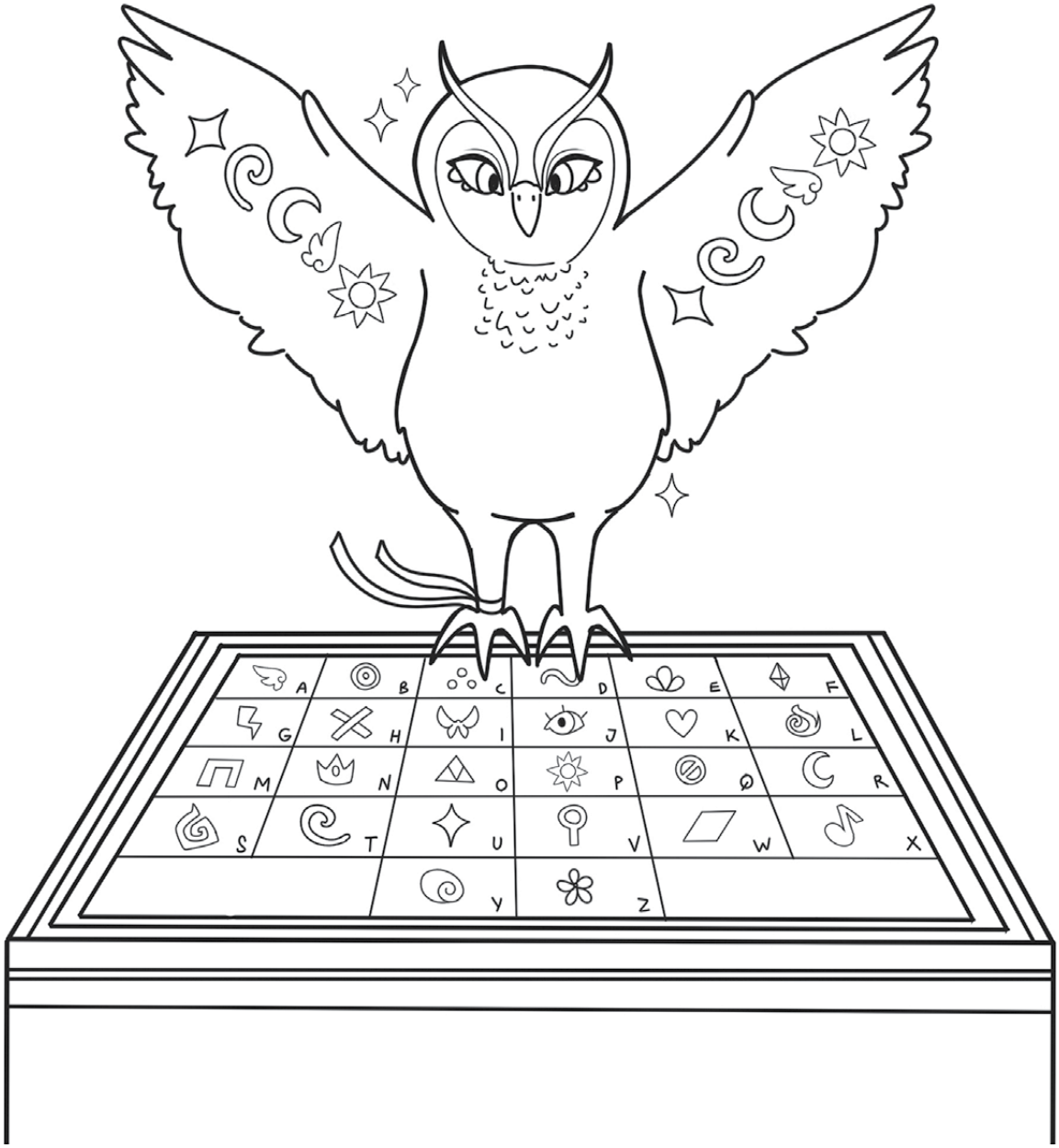
Més de 9 anys ves a la pàg. 22
(propostes enigmes de 4t a 6è)



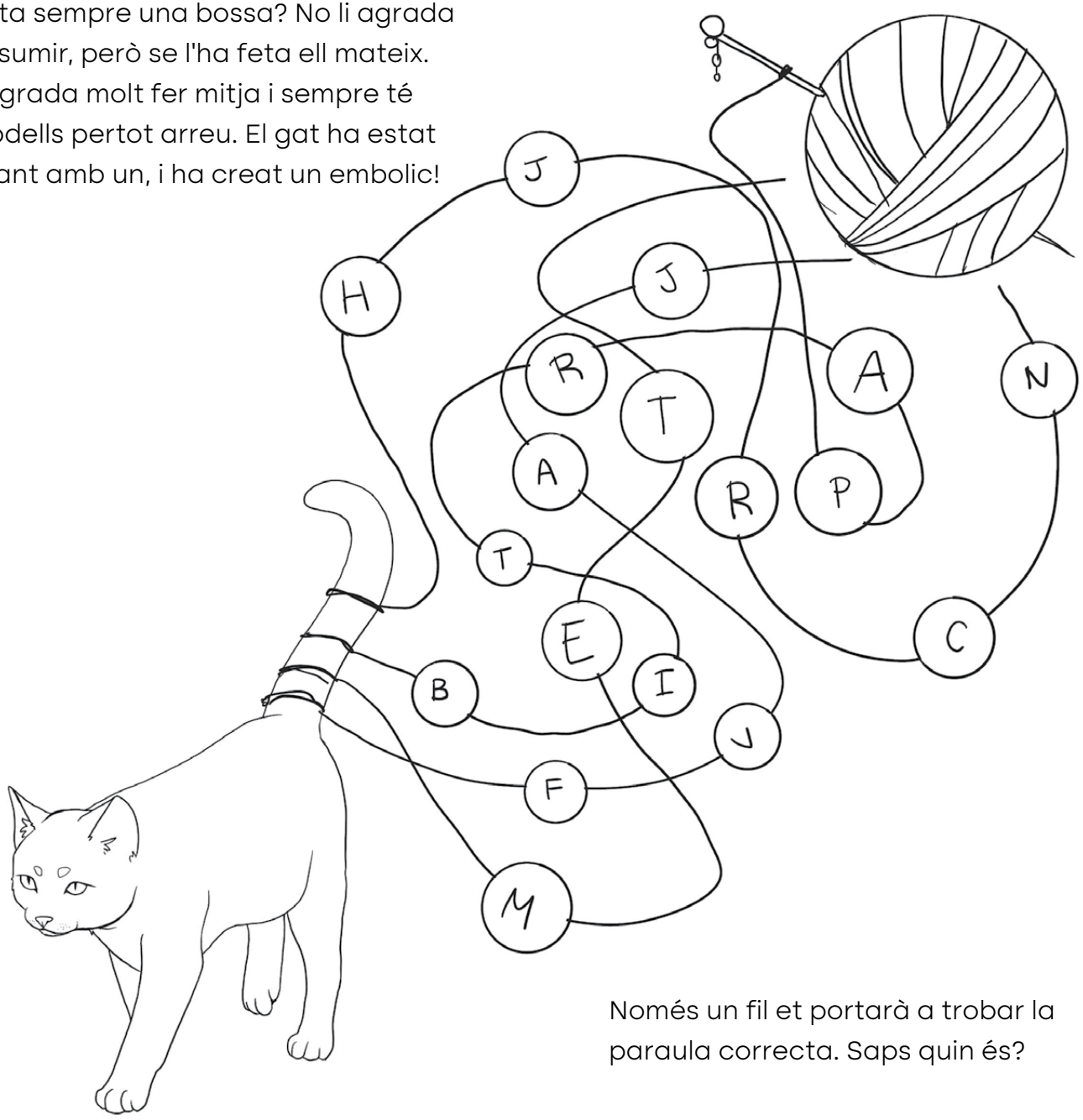
El **VOL** del Mussol

La **CUA** del Gat

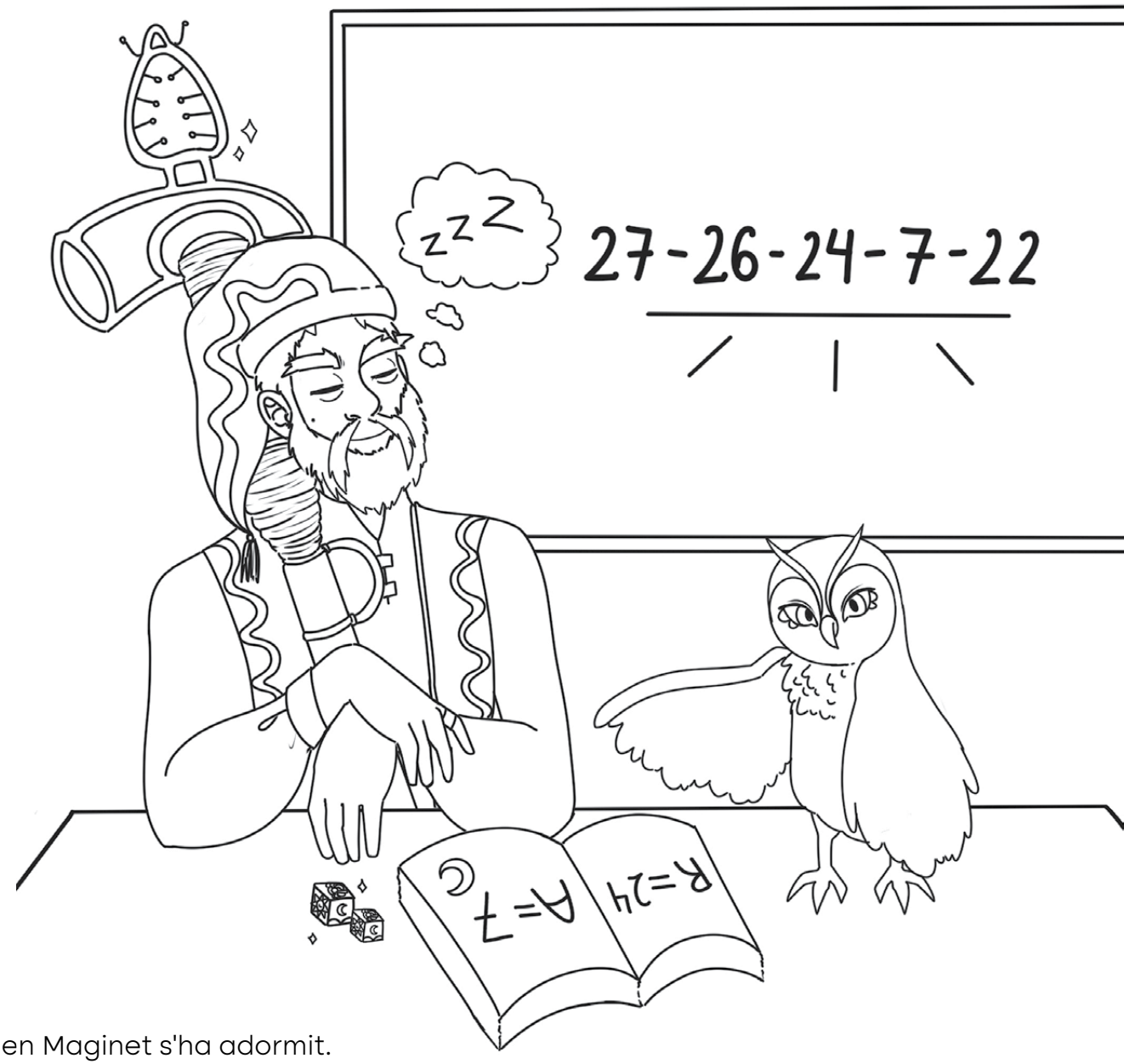



A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
O
P
Q
R
S
T
U
V
W
X
Y
Z

Us heu fixat mai que en Melquíades porta sempre una bossa? No li agrada presumir, però se l'ha feta ell mateix. Li agrada molt fer mitja i sempre té cabdells pertot arreu. El gat ha estat jugant amb un, i ha creat un embolic!



Només un fil et portarà a trobar la paraula correcta. Saps quin és?



Xxxttt!, en Maginet s'ha adormit.
No veu que té la solució a prop del seu nas. Saps què et vol dir el mussol?

El gat ha marxat de la Torre de la Miranda cap al campament. Les seves petjades us marquen les lletres que necessiteu. A veure què en sabeu de la vostra ciutat:

1. Nom popular del castell de la ciutat.

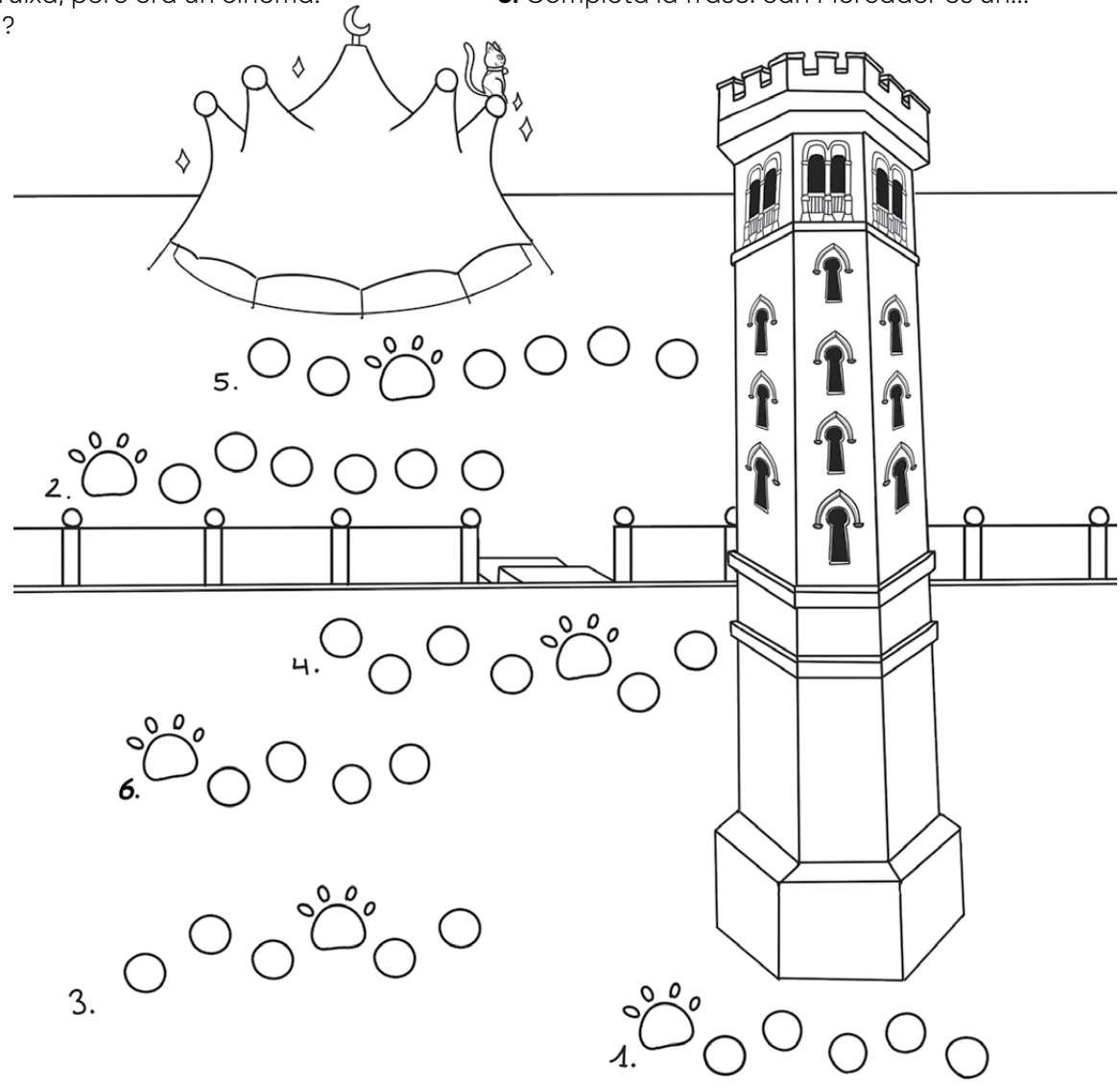
2. Com es diu el canal d'aigua que alimentava les fàbriques i ara dona nom a un parc?

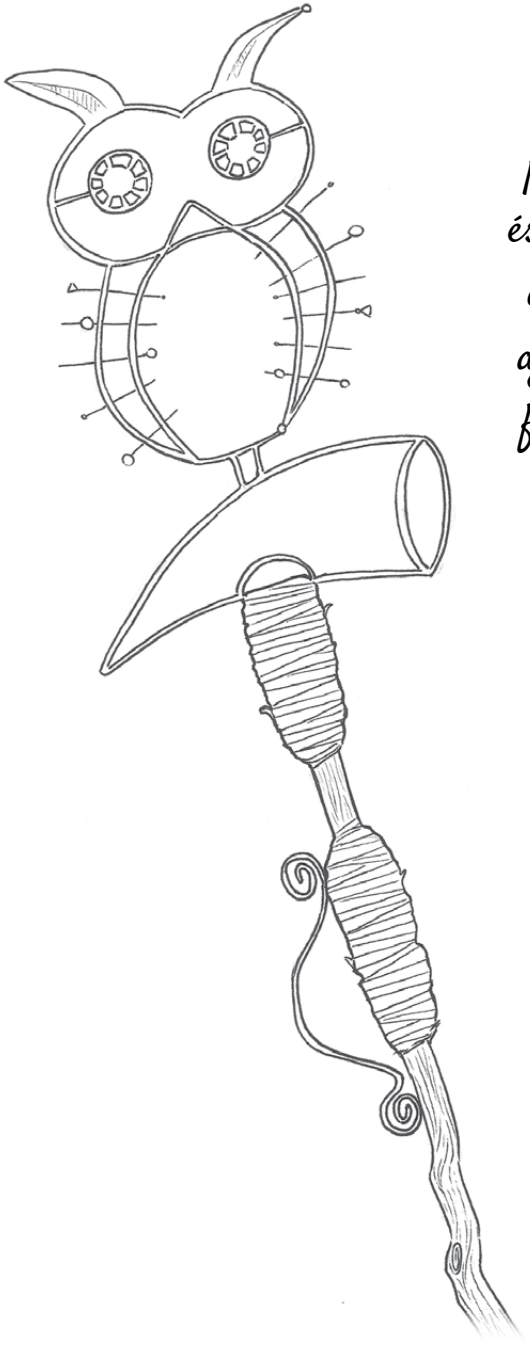
3. Sembla que en aquella torre hi podria haver viscut una bruixa, però era un cinema. Com es deia?

4. Com es diu el riu que passa per la nostra població?

5. Nom del pallasso que dona nom al festival internacional que acull la nostra ciutat.

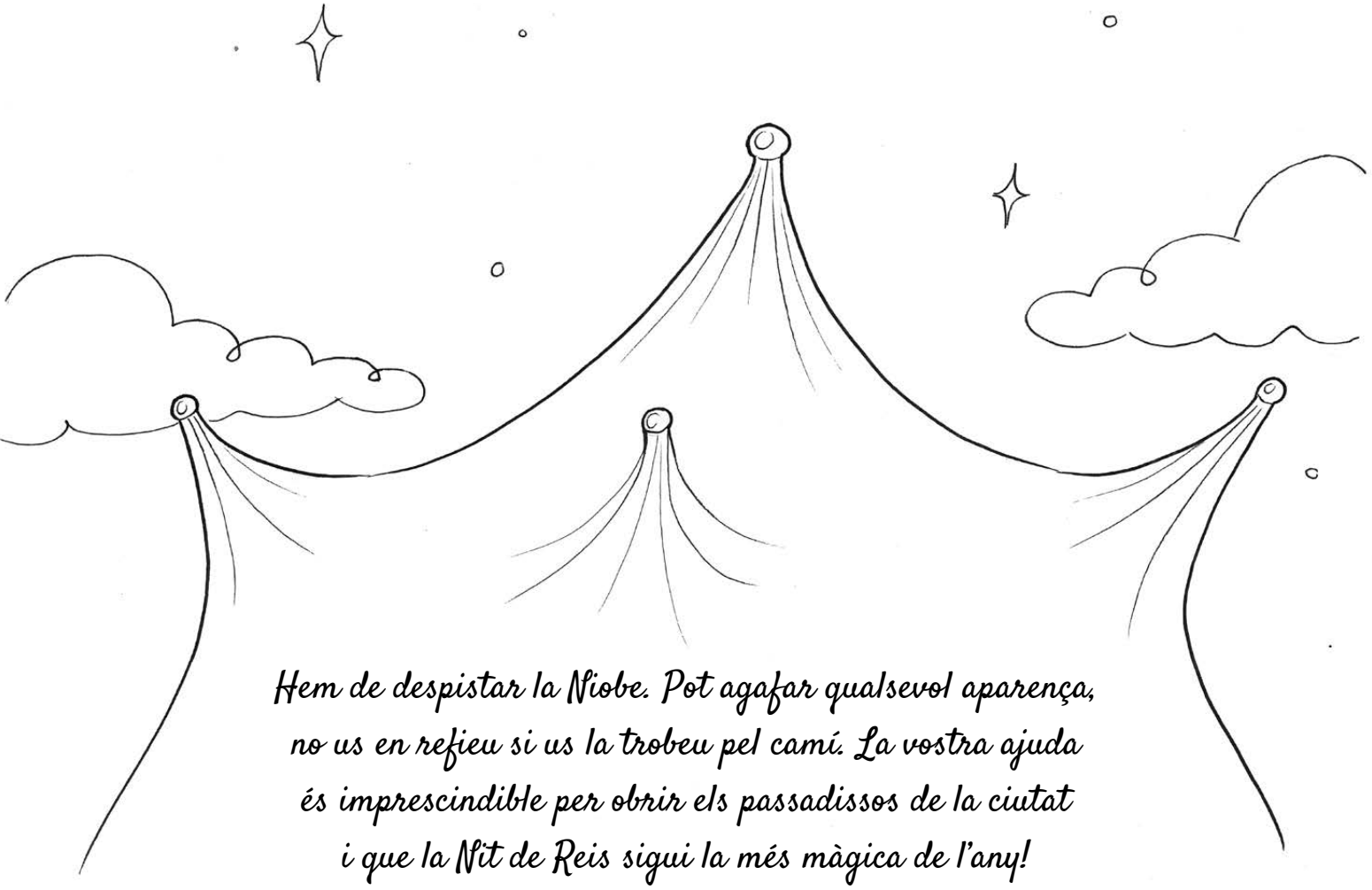
6. Completa la frase: can Mercader és un...





Com ha anat això amics? Ja teniu les dues primeres paraules? En queda una més, que és doble. Però per trobar-la, haureu de fer ús de la vostra saviesa i la vostra observació i ajudar-vos de la tecnologia. Mireu bé aquest full i ja sabreu el que heu de fer; a vegades, una imatge val més que mil paraules.

www.cornella.cat/enigma

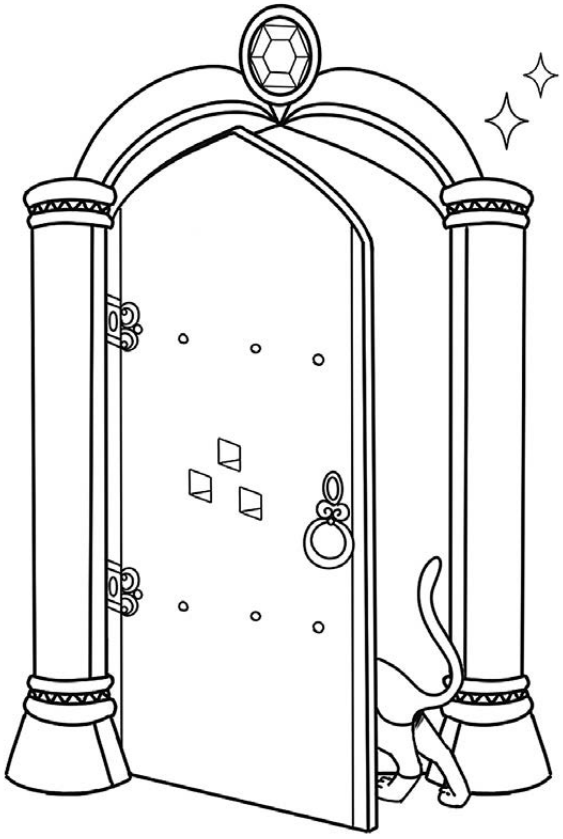


Hem de despistar la Niobe. Pot agafar qualsevol aparença, no us en refieu si us la trobeu pel camí. La vostra ajuda és imprescindible per obrir els passadissos de la ciutat i que la Nit de Reis sigui la més màgica de l'any!

Veniu a veure'ns al campament i en la intimitat de la meva haima digueu-me les paraules que heu trobat.

Perquè només amb la vostra presència i la vostra màgia aconseguirem obrir les portes.

Us espero al campament!



Text: Elisenda Alonso Sendra

Il·lustracions: Alumnes de l'Institut Maria Aurèlia Capmany de Cornellà

Portada, contraportada i narració: Laura Ezcurra

Guardes: Inés Barbosa, Itziar Lozano i Omar Muñoz

Enigmes:

- P3-P4-P5: Alba Sunet
- 1r-3r primària: Omar Muñoz i Sònia Garsaball
- 4rt-6è: Omar Muñoz

Impressió: Gráficas Rey





Ajuntament de Cornellà
de Llobregat

CORNELLÀ
Pla Ciutat de la Lectura